

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05876/2017-ERU

V Ostravě 17. srpna 2017

Č. j. 05876-9/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-05876/2017-ERU a zahájeném dne 24. května 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je právnická osoba **MATANA a.s.**, se sídlem Malá Štupartská 646/1, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 41691211, zastoupený na základě plné moci ze dne 6. srpna 2007 [redacted], advokátem se sídlem [redacted], ev. číslo [redacted], IČO: [redacted], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, právnická osoba **MATANA a.s.**, se sídlem Malá Štupartská 646/1, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 41691211 (dále jen „účastník řízení“) jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101731 pro provozovnu „Bloková kotelna“ umístěnou na adrese U půjčovny 969/3, 110 00 Praha 1, se tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, po změně technických parametrů uvedené provozovny, ke které došlo v období od 1. června 2013 do 5. září 2013 demontáží dvou kusů teplovodních kotlů typu ŽDB E IV/12 (o výkonu á 320 kW) a osazením dvou kusů teplovodních kotlů výrobce Viadrus, typu G 350 (o výkonu á 222,5 kW), (i) v období od 6. září 2013 do 28. června 2015 neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 téhož zákona, a v období od 6. září 2013 do 23. května 2017 (ii) nepředložil doklady o změně, které jsou stanoveny jako náležitosti pro udělení licence, a (iii) nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, dopustil **spáchání trvajících správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.**
- II. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání trvajících správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 30 000 Kč** (slovy: třicet tisíc korun českých), která je splatná

dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19117.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19117.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 09283/2016-ERU Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil s účastníkem řízení dne 24. května 2017 správní řízení ve smyslu ust. § 46 správního řádu pro podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

II. Kontrolní zjištění

Dne 19. září 2016 zahájil Úřad doručením oznámení o zahájení kontroly podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, kontrolu ve věci dodržování povinností vyplývajících mimo jiné z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 27. ledna 2016 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 09283-11/2016-ERU (dále jen „Protokol o kontrole“).

Dle závěru kontrolního zjištění uvedeného v Protokolu o kontrole účastník řízení coby držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101731 nedodržel povinnosti dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, když po změně technických parametrů provozovny „Bloková kotelna“ neprodleně neoznámil Úřadu změnu podmínek licence, nepředložil o ní doklad a nepožádal o změnu licence. Účastník řízení neuplatnil vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 09283/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 23. května 2017, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 05876-2/2017-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny

i ostatní skutečnosti, a proto dne 23. května 2017 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 05876-3/2017-ERU, kterým byla účastníku řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona uložena pokuta ve výši 80 000 Kč, opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 24. května 2017.

Dne 31. května 2017 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze dne 31. května 2017 označený jako „Odpor proti příkazu Energetického regulačního úřadu ze dne 23. 5. 2017 č.j. 05876-3/2016-ERU“, který byl správním orgánem posouzen v souladu s ust. § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu dle svého skutečného obsahu jako odpor proti příkazu. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Účastník řízení v odporu uvedl, že jeho vlastníkem je Židovská obec v Praze, se sídlem Maiselova 250/18, Josefov, 110 00 Praha 1, IČO: 00445258 (dále jen „ŽOP“). Účelem založení účastníka řízení byla oddělená správa nemovitého majetku ŽOP a zajištění souvisejících služeb, k nimž patřil i provoz kotelny v budovách ve vlastnictví ŽOP na adrese U půjčovny 969/3 a Růžová 971/5 (obě v Novém Městě v Praze). Účastník řízení si byl vědom, že v Protokolu o kontrole byl konstatován nedostatek spočívající v neoznámení změně podmínek licence, když došlo ke snížení výkonu v rámci rekonstrukce kotelny. Účastník řízení se ale mylně domníval, že již není nutné podnikat žádná opatření k nápravě z jeho strany. Účastník řízení dále uvedl, že jeho zaměstnankyně pověřená touto problematikou odešla do důchodu. Účastník řízení dále uvedl, že Úřad informoval o instalaci nového zařízení kotelny dopisem ze dne 24. června 2015 a že nový stav instalovaného výkonu kotelny byl patrný z výkazů cen a technických parametrů a technického výkazu tepelné energie zasílaných Úřadu. Na podporu těchto tvrzení účastník řízení přiložil Výkaz cen a technických parametrů za rok 2014, Technický výkaz za rok 2014 a Dopis ze dne 24. června 2015. Účastník řízení dále požádal o snížení či prominutí sankce a o zrušení licence.

Dne 2. června 2017 byl Úřadu doručen přípis zástupce účastníka řízení ze dne 31. května 2017, ve kterém jsou uvedeny stejné skutečnosti jako v odporu doručeném Úřadu dne 31. května 2017.

Dne 12. července 2017 byla záznamem č. j. 05876-6/2017-ERU do správního spisu vedeného pod sp. zn. OSR-05876/2017-ERU vložena kopie rozhodnutí Úřadu ze dne 6. června 2017, č. j. 06327-5/2017-ERU, o zrušení licence č. 310101731.

Dne 13. července 2017 zaslal správní orgán zástupci účastníka řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a o možnosti doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 05876-7/2017-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo zástupci účastníka řízení doručeno dne 20. července 2017.

Dne 25. července 2017 byl Úřadu doručen přípis zástupce účastníka řízení ze dne 25. července 2017. V tomto přípise zástupce účastníka řízení uvedl, že spáchání správního deliktu bylo neúmyslné, nezpůsobilo nikomu škodu a účastník řízení se jím neobohatil. Zástupce účastníka řízení dále uvedl, že licencovaná činnost nebyla hlavním předmětem

podnikání účastníka řízení a od roku 2013 již není vykonávána. Nutnost pořízení licence vznikla účastníku řízení následkem vrácení historického majetku ŽOP po roce 1990. Zástupce účastníka řízení rovněž požádal, aby Úřad přehodnotil označení skutečnosti, že se jednalo o trvajícím správní delikt, za přitěžující skutečnost. Snížením instalovaného výkonu došlo ke snížení zatížení životního prostředí a vzhledem k zaslání Výkazu cen a technických parametrů se účastník řízení domníval, že povinnost oznámit změnu licencovaného zdroje splnil. V Protokolu o kontrole byl nedostatek uveden, ale účastník řízení to vyhodnotil pouze jako nutnost vyvarovat se podobného nedostatku v budoucnu, ale neuvědomil si potřebu nápravy, protože v Protokolu o kontrole nebyla opatření k nápravě uvedena. Účastník řízení rovněž požádal o zrušení licence, což se stalo nabytím právní moci rozhodnutí Úřadu ze dne 6. června 2017, č. j. 06327-5/2017-ERU.

Zástupce účastníka řízení se domníval, že výše pokuty dle příkazu č. j. 05876-3/2017-ERU by pro účastníka řízení nebyla likvidační, ale byla by citelným zásahem do jeho hospodaření a mohla by způsobit, že by hospodářské výsledky účastníka řízení v roce 2017 skočily ve ztrátě. Majetkové poměry účastníka řízení byly doloženy výkazy zisku a ztráty za roky 2014, 2015 a 2016. Podle těchto podkladů výsledek hospodaření účastníka řízení před zdaněním za rok 2013 činil částku [REDAKCE] Kč, za rok 2014 částku [REDAKCE] Kč, za rok 2015 částku [REDAKCE] Kč a za rok 2016 částku [REDAKCE] Kč.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-05876/2017-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou, která byla držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310101731 s datem zahájení výkonu licencované činnosti dne 4. února 2002.

Na licenci č. 310101731 s předmětem podnikání výroba tepelné energie byla uvedena v oddíle „Seznam jednotlivých provozoven k licenci č. 310101731“ kontrolovaná provozovna s názvem „Bloková kotelna“, která se nachází na pozemku parc. č. 131 v katastrálním území Nové město, na adrese U půjčovny 3 č. p. 969, 110 00 Praha (dále jen „provozovna „Bloková kotelna““), u níž jsou evidovány následující údaje:

Tabulka č. 1:

CELKOVÝ INST. VÝKON V MWt/MWe			
TEPELNÝ	1,900	ELEKTRICKÝ	-
Teplovodní (do 110 °C)	1,900	-	-
Počet zdrojů	3	-	-

Kontrolující pracovníci dne 11. října 2016 fyzicky navštívili předmětnou provozovnu „Bloková kotelna“ a zjistili, že v jejích prostorách je technologický proces výroby tepelné energie zajišťován celkem třemi níže uvedenými zdroji tepelné energie s označením K1, K2 a K3:

- K1 - teplovodní kotel typu G 350 na spalování plynu s tepelným výkonem 222,5 kW (0,2225 MW), výrobce VIADRUS, vyr. číslo [REDAKCE], rok výroby 2013,
- K2 - teplovodní kotel typu G 350 na spalování plynu s tepelným výkonem 222,5 kW (0,2225 MW), výrobce VIADRUS, vyr. číslo [REDAKCE], rok výroby 2013,
- K3 - teplovodní kotel typu G 34 na spalování plynu s tepelným výkonem 48 kW (0,048 MW), výrobce VIADRUS, vyr. číslo [REDAKCE], rok výroby 2007.

Kontrolovaná provozovna jakožto výrobná tepelné energie má skutečný (dle výrobních štítků na zdrojích) celkový instalovaný tepelný výkon 0,493 MW.

U účastníka řízení v souvislosti s výše uvedeným bylo zjištěno, že celkový skutečně instalovaný tepelný výkon provozovny „Bloková kotelna“, který činí 0,493 MW při počtu tří zdrojů, není shodný s celkovým instalovaným tepelným výkonem uvedeným v rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310101731, které eviduje u předmětné provozovny celkový tepelný výkon 1,900 MW při počtu tří zdrojů.

K okolnostem, jež odůvodňují rozdíly mezi zjištěným stavem při kontrole v provozovně „Bloková kotelna“ a technickými údaji, které byly uvedeny u provozovny „Bloková kotelna“ v licenci na výrobu tepelné energie č. 310101731, účastník řízení doložil kopie následujících dokladů: (i) Fotodokumentace rekonstrukce plynové kotelny U Půjčovny 3 – Praha 1, (ii) „Stanovisko k PD – Plynová kotelna, U Půjčovny 3, Praha 1 – Nové Město“ odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 1 ze dne 3. dubna 2013, č. j. [REDAKCE], (iii) „Sdělení“ odboru výstavby Úřadu městské části Praha 1 ze dne 12. dubna 2013 s č. j. [REDAKCE], (iv) „Věc: Plynová kotelna, U Půjčovny 3, parc. č. 131, k ú. Nové Město“ odboru životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 28. května 2013 a (v) „Smlouva o dílo“ ve věci rekonstrukce kotelny objektu U Půjčovny 3/969, Praha 1, ze dne 27. května 2013 a doklad cenová nabídka na opravu plynové kotelny.

Dle sdělení odboru výstavby Úřadu městské části Praha 1 ze dne 12. dubna 2013 s č. j. [REDAKCE] bylo možné účastníkem řízení „*ohlášený záměr výměny plynových kotlů posoudit jako udržovací práce, jejichž provedení nemůže negativně ovlivnit zdraví osob, požární bezpečnost, stabilitu, vzhled stavby, životní prostředí, bezpečnost při užívání a nejde o udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou.*“

Dle smlouvy o dílo ze dne 27. května 2013 měla být rekonstrukce kotelny provedena v období od června 2013 do 26. srpna 2013 v rozsahu dle cenové nabídky ze dne 24. dubna 2013. Dne 6. září 2013 byl podepsán Protokol o předání díla zhotoveného na základě smlouvy o dílo ze dne 27. května 2013. Během rekonstrukce byla v provozovně „Bloková kotelna“ uskutečněna technická změna, která spočívala v demontáži dvou kusů teplovodních kotlů typu ŽDB E IV/12 (o výkonu á 320 kW) a osazením dvou kusů teplovodních kotlů výrobce Viadrus, typu G 350 (o výkonu á 222,5 kW), čímž v důsledku toho došlo u kontrolované provozovny ke snížení celkového tepelného výkonu na 0,493 MW.

Dne 24. června 2015 odeslal účastník řízení Úřadu dopis týkající se kalkulace výsledné ceny tepelné energie za roky 2011 a 2013. V tomto dopise mimo jiné informoval Úřad o rekonstrukci provozovny „Bloková kotelna“, když sdělil následující: „*V roce 2013 po ukončení zimní sezony /31.05.2013/ jsme nahradili původní nevyhovující kotelnou zcela novým moderním plně automatizovaným zařízením. Kotelna funguje od října 2013. Původní zastaralé zařízení bylo nahrazeno dvěma novými kotli zn. Viadrus G 350 s tlakovými hořáky*“

Weishaupt a s celkovým výkonem 2x200 kW.“ Tento přípis byl Úřadu doručen dne 29. června 2015.

Na žádost účastníka řízení ze dne 2. června 2017 Úřad vydal dne 6. června 2017 rozhodnutí o zrušení licence účastníka řízení č. 310101731, č. j. 06327-5/2017-ERU, které nabylo právní moci dne 23. června 2017. Uvedené rozhodnutí bylo dne 12. července 2017 vloženo do správního spisu Záznamem o vložení do spisu, č. j. 05876-6/2017-ERU.

V. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 21 odst. 2 téhož zákona se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání správního deliktu, tj. právní úprava dle energetického zákona, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 21 odst. 2 téhož zákona.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení novelizován, a to (i) zákonem

č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 6. června 2017, (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017, a (iii) zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla ve své části účinnosti dne 1. srpna 2017, (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon [v ust. § 91 odst. 1 písm. b)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 1 písm. b)] jednání držitele licence, který neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo neoznámí nejpozději do 30. dubna Úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízení na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je v podstatě totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, i energetického zákona se za správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona uloží pokuta do výše 15 000 000 Kč.

Energetický zákon tedy za správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak i vyplývá z části „VI. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámeček

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo neoznámí nejpozději do 30. dubna Úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízení na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona.

Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 5 energetického zákona pak vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen spravit Úřad, lze považovat v případě fyzické osoby následující údaje: o ztrátě plné svéprávnosti, o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilosti nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Žádá-li o udělení licence právnická osoba, musí bezúhonnost a plnou svéprávnost osvědčit členové statutárního orgánu. Dalším údajem, jenž je držitel licence povinen neprodleně oznámit, jsou také změny finančních a technických předpokladů.

Ust. § 7 energetického zákona pak stanovuje náležitosti písemné žádosti o udělení licence, a to jak pro fyzické osoby, tak pro osoby právnické. V případě právnické osoby jsou povinnými náležitostmi žádosti o udělení licence tyto údaje: obchodní firma nebo název a sídlo právnické osoby, jméno a příjmení, rodné číslo a identifikační číslo, pokud byla přidělena, a bydliště osoby nebo osob, které vykonávají funkci statutárního orgánu nebo jsou jeho členy, a způsob, jakým jednájí jménem právnické osoby; předmět, místo a rozsah podnikání, seznam provozoven, u licence na distribuci a rozvod též vymezené území; identifikační číslo, bylo-li přiděleno; údaje týkající se odpovědného zástupce; požadovanou dobu, na kterou má být licence udělena, a navrhovaný termín zahájení výkonu licencované činnosti. Pro zahraniční právnickou osobu pak z díkce energetického zákona vyplývají ještě další náležitosti.

Jednotlivé údaje dle ust. § 7 energetického zákona byly v období od 1. ledna 2013 do 31. ledna 2016 podrobněji popsány ve vyhlášce č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška 426/2005 Sb.“) a ode dne 1. února 2016 dosud ve vyhlášce č. 8/2016 Sb., o podrobnostech pro udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška 8/2016 Sb.“). Podle ust. § 5 písm. f) vyhlášky 426/2005 Sb. i ust. § 7 písm. d) vyhlášky 8/2016 Sb. mezi údaje, podle kterých je možné jednoznačně určit energetické zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroba tepelné energie, patří i technické specifikace a další technické údaje o provozovně.

V. II. Právní posouzení skutku

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení byl držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310101731, a to ode dne 4. února 2002 do dne 22. června 2017, když dne 23. června 2017 nabylo právní moci rozhodnutí Úřadu o zrušení licence.

Správní orgán má dále za prokázané, že v rámci provozovny účastníka řízení „Bloková kotelna“, na adrese U Půjčovny 3/969, Praha 1, došlo v období od 1. června 2013 do 5. září 2013, ke změně technických parametrů provozovny, a to demontáží dvou kusů teplovodních kotlů typu ŽDB E IV/12 (o výkonu á 320 kW) a osazením dvou kusů teplovodních kotlů výrobce Viadrus, typu G 350 (o výkonu á 222,5 kW).

Skutečný celkový instalovaný tepelný výkon provozovny s názvem „Bloková kotelna“, který činí 0,493 MW při počtu tří zdrojů, není shodný s celkovým instalovaným tepelným výkonem uvedeným v rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310101731, které evidovalo u předmětné provozovny celkový instalovaný tepelný výkon 1,900 MW při počtu tří zdrojů.

Účastník řízení Úřadu změnu technických parametrů provozovny sice oznámil, ale až dne 29. června 2015, přestože změna instalovaného tepelného výkonu provozovny „Bloková kotelna“ byla provedena už v roce 2013. Dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona ale měla být takováto změna oznámena „neprodleně“.

Výkladem pojmu „neprodleně“ se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. října 2008, č. j. 9 Ca 144/2007 – 27, ze kterého vyplývá, že pojem „neprodleně“ je nutno vykládat ve smyslu obecného základu jazyka, v němž znamená „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“, „bez zmeškání“ apod. Lhůtu takto určenou je tak třeba počítat na dny, maximálně týdny. Vzhledem k tomu, že účastník řízení změnu oznámil až téměř po dvou letech, Úřad došel k závěru, že účastník řízení podmínku neprodlenosti nesplnil. Nad rámec uvedeného správní orgán podotýká, že účastník řízení v dopise ze dne 24. června 2015 uvedl dva nové kotle o výkonu 200 kW, přestože dle provedené kontroly byl jmenovitý výkon u těchto kotlů 225,5 kW a v provozovně „Bloková kotelna“ se nacházel i třetí kotel o jmenovitém výkonu 48 kW.

Úřad dále shledává, že do dne vydání příkazu č. j. 05876-3/2017-ERU ze dne 23. května 2017 účastník řízení v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona nepožádal Úřad o změnu rozhodnutí o udělení licence ani nepředložil Úřadu žádné doklady o změně podmínek pro udělení licence a změně dokladů a údajů stanovených jako náležitosti žádosti o udělení licence dle příslušných ustanovení energetického zákona a vyhlášky č. 8/2016 Sb., přestože u něj došlo k změně v technických parametrech provozovny.

Dne 2. června 2017 účastník řízení požádal Úřad o zrušení licence na výrobu tepelné energie č. 310101731.

Správní orgán má za zjištěné a prokázané, že účastník řízení coby držitel licence na výrobu tepelné energie neplnil povinnosti dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, a to tím, že (i) v období od 6. září 2013 do 28. června 2015 (tedy do dne odeslání dopisu ze dne 24. června 2015) neplnil povinnost neprodleně Úřadu oznámit změnu instalovaného tepelného výkonu provozovny „Bloková kotelna“, (ii) v období od 6. září 2013 do 1. června 2017 (tj. do dne předcházejícího podání žádosti o zrušení licence) nedoložil

Úřadu doklady o této změně a (iii) v období od 6. září 2013 do 1. června 2017 (tj. do dne předcházejícího podání žádosti o zrušení licence) neplnil povinnost požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Správní řízení bylo zahájeno pouze pro část výše uvedeného období, a to pro období od 6. září 2013 do 23. května 2017 (tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení), a proto je předmětem tohoto správního řízení porušení ust. § 9 odst. 1 energetického zákona účastníkem řízení pouze v období od 6. září 2013 do 23. května 2017. U neplnění povinností (ii) a (iii) správní orgán tedy konstatuje, že protiprávní stav trval v celém období od 6. září 2013 do 23. května 2017. Naproti tomu u neplnění povinnosti (i) protiprávní stav trval pouze od 6. září 2013 do 28. června 2015, tj. dne předcházejícímu oznámení změny instalovaného tepelného výkonu provozovny „Bloková kotelna“ Úřadu. Skutečnost, že tato změna byla Úřadu oznámena dne 29. června 2015 prostřednictvím přípisu účastníka řízení ze dne 24. června 2015 byla zjištěna během správního řízení, a proto je období neplnění této povinnosti v tomto rozhodnutí stanoveno na kratší období než v Příkazu ze dne 23. května 2017, č. j. 05876-3/2017-ERU.

V. III. Vypořádání námitek účastníka řízení

Správní orgán považuje za důležité vypořádat se také s námitkami účastníka řízení, které vznesl v průběhu správního řízení.

K tvrzení účastníka řízení, že pravidelně zasílal Úřadu výkazy cen a technických parametrů a technické výkazy tepelné energie, správní orgán uvádí, že ani tyto výkazy nelze považovat za oznámení změny podmínek pro udělení licence nebo změny údajů, které jsou náležitostmi žádosti o udělení licence ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona. Tyto výkazy sice zmiňovaly nový celkový instalovaný výkon provozovny „Bloková kotelna“, ale již ne technické specifikace nových kotlů ani datum změny. Tyto údaje dodal účastník řízení až ve svém dopise ze dne 24. června 2015.

Dopis účastníka řízení ze dne 24. června 2015 byl správním orgánem vyhodnocen jako oznámení změn údajů, které jsou náležitostmi žádosti o licence, nejednalo se však o oznámení neprodleně (k podmínce neprodlenosti se správní orgán již vyjádřil v podnadpisu „V.II. Právní hodnocení skutku“). Tímto dopisem účastník řízení nesplnil ostatní povinnosti dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, neboť nedoložil doklady prokazující zmíněnou změnu ani nepodal žádost o změnu licence.

K tvrzením účastníka řízení, že licencovaná činnost nebyla jeho hlavním předmětem podnikání a že Protokol o kontrole neobsahoval návrh opatření k nápravě, správní orgán uvádí, že účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán, a to i když výkon licencované činnosti nebyl hlavním předmětem podnikání účastníka řízení. Na vznik povinnosti dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona nemá vliv ani skutečnost, že provozovnu „Bloková kotelna“ účastník řízení získal následkem vrácení historického majetku či že zaměstnankyně zodpovědná za komunikaci s Úřadem odešla do důchodu. Dle ust. § 11 odst. 1 písm. m) energetického zákona má mít účastník řízení potřebné lidské, technické a finanční zdroje k plnění svých povinností držitele licence.

Správní orgán dále poznamenává, že přestože Protokol o kontrole výslovně nepřikazuje účastníkovi řízení opatření k nápravě, skutečnost, že kontrola našla nedostatky,

měla účastníka řízení vést ke snaze tyto nedostatky napravit. Pouhé oznámení rekonstrukce kotelny, byť doprovázené předložením dokladů o ní, při kontrole není oznámením změny podmínek pro udělení licence či změny údajů, které jsou náležitostmi žádosti o udělení licence, předložením dokladů o nich ani žádostí o změnu licence ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, ale součinností ve smyslu ust. § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění. V opačném případě by se takováto náprava protiprávního stavu projevila v kontrolním zjištění.

K tvrzením účastníka řízení, že správní delikt byl spáchán neúmyslně, kdy došlo k administrativnímu nedopatření, kterým se účastník řízení nijak neobohatil a které nezpůsobilo nikomu škodu, správní orgán dodává, že úmysl ani obohacení pachatele nejsou u správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona vyžadovány, jedná se tedy o tzv. objektivní odpovědnost, kdy pro posouzení naplnění formální stránky správního deliktu postačuje následek. Rovněž vznik škody třetí osobě či obohacení pachatele nejsou znaky skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. K následkům jednání účastníka řízení a jejich škodlivosti se správní orgán dále vyjadřuje v podnadpisu „V.IV. Formální a materiální stránka správního deliktu“.

Ohledně délky trvání protiprávního stavu a jeho posouzení z hlediska závažnosti správního deliktu správní orgán odkazuje na podnadpisy „V.V. Odpovědnost za správní delikt“ a „VI. Uložení správního trestu“.

Ke skutečnosti, že při výměně kotlů byl celkový instalovaný výkon provozovny „Bloková kotelna“, jakož i její dopad na životní prostředí, snížen, správní orgán uvádí, že změna technických specifikací provozovny coby náležitosti žádosti o udělení licence dle ust. § 7 odst. 3 písm. b) energetického zákona je důvodem pro plnění povinností dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, přičemž zákon zde nijak nerozlišuje, zda tyto změny vedly ke snížení, zvýšení či zachování instalovaného výkonu provozovny či jiných jejích parametrů. Z toho lze vyvozovat, že i změnu vedenou snahou snížit zátěž životního prostředí je nutné neprodleně oznámit, doložit o ní doklady a zažádat o příslušnou změnu licence. Správní orgán však ke snížení instalovaného výkonu provozovny přihlédl v části „VI. Uložení správního trestu“.

K požadavku účastníka řízení, aby správní orgán upustil od uložení pokuty, správní orgán uvádí, že k této otázce se vyjadřuje v části „VI. Uložení správního trestu“ tohoto rozhodnutí.

V. IV. Formální a materiální stránka správního deliktu

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101731, porušil ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, když (i) v období od 6. září 2013 do 28. června 2015 neplnil povinnost neprodleně Úřadu oznámit změnu instalovaného tepelného výkonu provozovny „Bloková kotelna“, (ii) v období od 6. září 2013 do 23. května 2017 (tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení) nedoložil Úřadu doklady o této změně a (iii) v období od 6. září 2013 do 23. května 2017 neplnil povinnost požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, čímž naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky správního deliktu je třeba vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt.

V daném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou ust. § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem tohoto ustanovení je zajistit zájem společnosti na tom, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze v takovém rozsahu a takovým způsobem, jež byly udělenou licencí povoleny, a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna posouzena ve správním řízení o změně rozhodnutí o udělení licence. Podstatou výše uvedené zákonem stanovené povinnosti je tak zajistit zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána po přezkoumání splnění všech podmínek pro její výkon podle ust. § 5 energetického zákona. V tomto případě došlo ke změně týkající se údaje, který je stanoven jako podmínka pro udělení licence dle ust. § 5 odst. 6 energetického zákona a náležitost žádosti o udělení licence dle ust. § 7 odst. 3 písm. b) energetického zákona. Je nutné, aby držitel licence důsledně dodržoval všechny povinnosti, které mu právní předpisy pro energetické odvětví ukládají. Pro účely posouzení je však nutné také přihlídnout zejména k tomu, že účastník řízení již není, počínaje dnem 23. června 2017, držitelem licence na výrobu tepelné elektřiny, a také k tomu, že při změně instalovaného tepelného výkonu provozovny došlo k jeho snížení oproti stavu uvedenému v rozhodnutí o udělení licence.

Výše uvedené skutečnosti ve spojení s délkou porušení příslušného ustanovení poukazují na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, kdy tato společenská škodlivost dle správního orgánu dosahuje takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

V. V. Odpovědnost za správní delikt

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat,

aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v rámci správního řízení existence takových objektivních okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, za který je také odpovědný.

Nad rámec uvedeného správní orgán podotýká, že se jedná o trvajících správní delikt, kdy účastník řízení svým jednáním (neoznámením změny technických parametrů provozovny, nedoložením dokladů o této změně a nepožádáním o změnu licence) vyvolal dne nejpозději dne 6. září 2013 (tedy dnem podepsání protokolu o předání díla) protiprávní stav, který trval až do dne 1. června 2017 (tj. do dne předcházejícího podání žádosti o zrušení licence).

VI. Uložení správního trestu

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části „V. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 citovaného zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu správního deliktu spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) novelizovaného energetického zákona uložit pokutu do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen přihlédnout ke všem zjištěným skutečnostem. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti správního deliktu (přestupku) ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, jakož i k polehčujícím okolnostem ve smyslu ust. § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a přitěžujícím okolnostem ve smyslu ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Při posouzení závažnosti správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona vycházel správní orgán zejména ze skutečnosti, že následky protiprávního jednání účastníka řízení spočívajícího v neprodleném neoznámení změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 téhož zákona, nepředložení dokladů o změně, které jsou stanoveny jako náležitosti pro udělení licence, a nepožádání o změnu rozhodnutí o udělení licence, poté, kdy rozhodná skutečnost nastala, jsou významné, neboť v rámci dotčené provozovny došlo prakticky zcela k výměně zdroje tepelné energie. Správní orgán proto k této skutečnosti přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

K následkům správního deliktu se správní orgán vyjádřil již v rámci posouzení existence materiální stránky uvedeného správního deliktu, a proto tyto opětovně již nehodnotí.

Co se týče doby trvání správního deliktu, tak toho se účastník řízení dopustil v období od 6. září 2013 do 23. května 2017, tedy téměř 4 roky, když účastník řízení neplnil svou povinnost dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona. K takto dlouhé době trvání správního deliktu přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti.

Ke skutečnosti, že účastník řízení přípisem ze dne 24. června 2015, který byl Úřadu doručen dne 29. června 2015, oznámil změnu technických parametrů provozovny, správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Ke skutečnosti, že účastník řízení zrušením licence již odstranil protiprávní stav, správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též v souladu s ust. § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Ke skutečnosti, že změnou instalovaného výkonu provozovny došlo k jeho snížení, správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Dle podkladů doložených účastníkem řízení v rámci správního řízení výsledek hospodaření účastníka řízení před zdaněním za rok 2013 činil částku [REDACTED] Kč, za rok 2014 částku [REDACTED] Kč, za rok 2015 částku [REDACTED] Kč a za rok 2016 částku [REDACTED] Kč.

Správní orgán po zvážení všech okolností daného případu, jakož i všech polehčujících a přitěžujících okolností a osobních a majetkových poměrů účastníka řízení, stanovil pokutu pouze ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, a považuje tuto výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Zároveň tuto výši pokuty považuje za odstrašující, kdy může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž s ohledem na zjištěné skutečnosti nepovažuje pokutu v této výši za likvidační pro účastníka řízení.

Dle ust. § 42 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze od uložení správního trestu podmíněně upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti přestupku, kterým byla způsobena majetková újma, anebo jehož spácháním se pachatel bezdůvodně obohatil, a okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k nápravě. Dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky lze od uložení správního trestu upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k nápravě. Vzhledem k délce trvání protiprávního stavu (téměř 4 roky) a velikosti instalovaného výkonu výroby účastníka řízení správní orgán shledal závažnost vytýkaného správního deliktu příliš vysokou s ohledem na ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, než aby pouhé projednání bylo považováno za postačující k nápravě účastníka řízení. K závažnosti správního deliktu, okolnostem jeho spáchání i osobě pachatele se správní orgán již podrobněji vyjádřil výše.

Pokuta ukládaná tímto rozhodnutím je uložena v nižší výši (oproti zrušenému příkazu ze dne 23. května 2017, č. j. 05876-3/2017-ERU) zejména vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení již odstranil protiprávní stav, když mu byla na jeho žádost zrušena licence na výrobu tepelné energie (z tohoto důvodu již tímto rozhodnutím ani není ukládáno opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu), a v průběhu správního řízení vyšlo najevo, že změnu technických parametrů provozovny Úřadu oznámil dne 29. června 2015.

Nadto správní orgán také poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava